

Familia Constantin N.Sarry

Niculae și Hariclia Sarry, bunicii din partea tatălui

Părinții mei : Dumitru N. Sarry și Louise Coomes

Stanley William Coomes (fiul lui Luisa cu sotul din prima căsătorie mort in Primul Razboi Mondial, Ted (fiul adoptat), Dumitru N. Sarry, Costica (Vic), Crisanti (Violet), Louise (Baker Coomes) Sarry, George, Valentin Istrate Sarry (copil) , Hariclea (Anne) și Alecu (Alec)

George Sarry la 4 ani.

George, Costica si Alecu Sarry

George Sarry la 12 ani

George Sarry la 16 ani.

George Sarry la 19 ani.

George Sarry 21 de ani inainte de arestare.
<http://www.mefedia.com/addmedia>

Prof. Ion Jaleași Prof. Tarasof la terminarea bustului unchiului Cociu (Constantin N. Sarry)

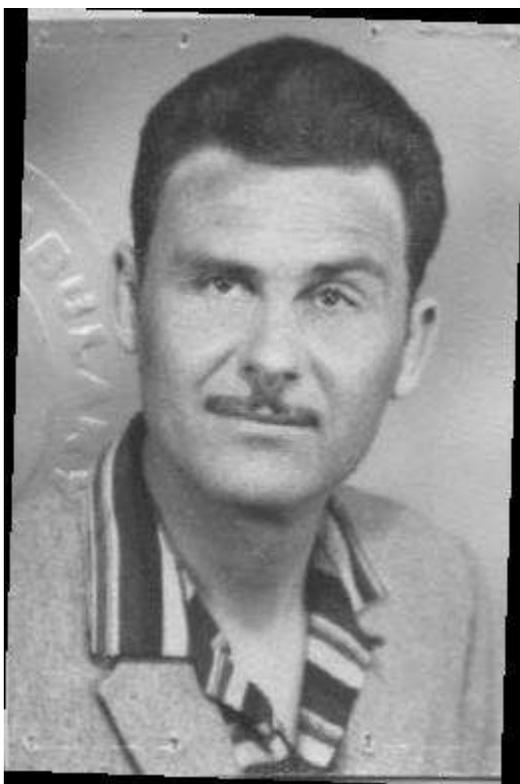
*Constantin N. Sarry
(unchiul Cociu).*

George Sarry incepusem să arăt a om.

George și mama Louise Sarry

*George Sarry in Anglia, 6 luni după ieșirea
mea din închisoare.*

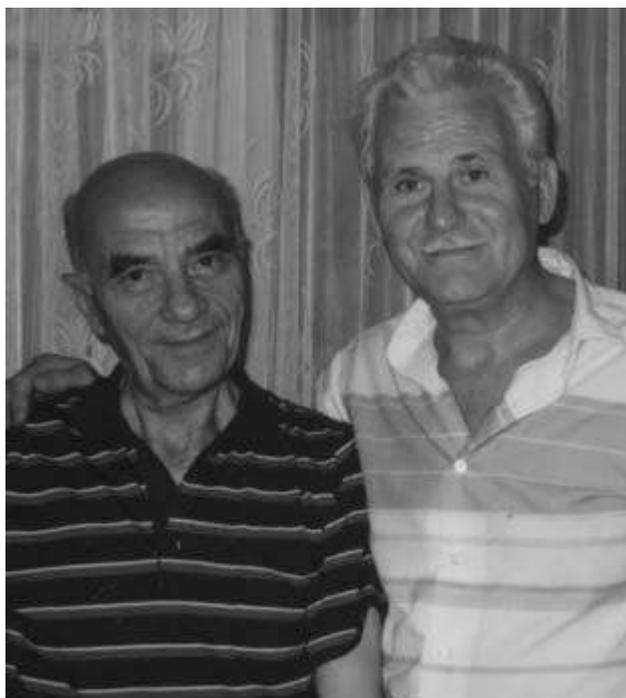
George Sarry in drum spre Canada - Novembre 1961

Esther Morin și George Sarry

Kathy, George si Doris Sarry 1974

Cu vărul meu Dr. Achile Sarry 1986

Aici se afla Consulatul Englez, astăzi este Muzeul de Artă Ion Jalea.

Cei 3 frati Sarry Sotiri Sarry, Constantin N Sarry si Dumitru N Sarry (tatal lui George)

Constantin N Sarry cu prima sotie -Maria si fiul Scarlat Sarry

Constantin N Sarry, George Bratianu si alti liberali, ultimul din stanga in jurul anului 1939

Constantin N. Sarry

Constantin N. Sarry

George Bratianu, in camasa alba, in capul mesei, in mijlocul unei campanii electorale

Harclia Sarry (mama lui Constantin N Sarry) cu Dna Kathy Gionis deghizata in barbat

Intilnire a liberalilor la restaurantul Cochino din Constanta

Sculptorul Ion Jalea si Prof Tarasof ipreuna cu Constantin N Sarry la terminarea bustului lui C N Sarry (cca 1935). Bustul a fost distrus in '44 de comunisti

Christos n'a înviat!

Pe-aceeași tainică rețea
Venirea Primăverii
De ani și ani ne aducea
Vestirea Învierii.

Sub blând surâs de viorea,
An după an răpus,
Intreaga Fire re'nvia
Odată cu Iisus.....

Acord simbolic, mistic, sfânt,
Prin care, 'n veșnicie,
Dumnezeire și Pământ
Urmează lor solie....

^{!*}
De-aproape două mii de ani,
O zi pe an odată,
Când selavi umili și cruzi ti-
rani
In sus spre Ceruri cată, —

Și-așteaptă, primii, suspinând
Suprema îndurare,
Iar ceștialați imploră 'n gând
O șoaptă de iertare....

De ani și ani Iisus Christos
Pe an odată 'nvie
Și seamănă aicea, jos,
O vorbă de frăție....

De ani și ani Cerescul Fiu,
In sfânta-i prăznuire,
Ne predică cuvântul viu
Și pașnica iubire....

De ani Trimisul răstignit
Pilduitor ne 'nvață
Că patimile iau sfârșit
Și-urmează altă viață!...

De ani și ani, o zi pe an,
O zi pe an odată,
Când toți, într'un sfânt elan,
Lăuntric se desfătă....

O zi pe an dela Christos,
O zi dela Prea 'Naltul
Sortită sfântului prinos
Al jertfei pentru altul..

O zi pe an dela Iisus,
O zi pe an, doar una,
Când toți, cu inimile sus,
Ti impletim cununa, —

Cununa de martir, din spini,
Simbol trist al durerii,
Cununa din selipiri și crini,
Emblema Învierii.....

A Învierii dintre morți
A Celui ce fu 'n stare,
Ca să sfărâme 'nguste porți
Și largi să dea hotare;

A Învierii de sub glod
A Legii și-a Dreptății
Și-a îngropării, cu prohod,
A Inegalității;

A Învierii veșnice
A vieții nesfârșite,
Ce dincolo de sfeșnice
Trăiește noi clipite;

A Învierii unei vieți
Ce moare, ca să 'nvie,
Cu noi puteri, cu noi pueți,
Mai vie, tot mai vie....

^{**}
Și anul ăsta așteptam,
Ca și 'n alți ani, Iisuse,
Ca prin sublimul tău balsam,
Prin spusele-ți nespuse, —

Tu să străfulgeri, dintre noi,
Prin noua Înviere,
Pe Pluton ce, 'n chip de Război,
Intr'una jertfe cere.....

Dar primăvara a trecut
Va trece și 'Nvierea
Și totuși Marte, fără scut,
Și 'ntinde sfășierea,

Punând pe 'ntregul univers,
Sălbatec, stăpânirea, —
Și nimenea nu-i stă în mers,
Să-i ferece pornirea....

Frați între frați se nimicesc
Prin gaze, gloanțe, bombe
Și pe 'ntreg plaiul omenesc
Se 'naltă hecatombe.

^{**}
Deci clopotele în zadar
Răsună tânguioase....
In anul ăsta sanguinar,
Nu poți să 'nvii, Christoase!...

Rămâi dar mort și nevăzut,
Deși văzut și 'n viață;
Rămâi știut și neștiut;
Ascuns, dar tot de față...

Neîntrecutul tău cuvânt
Rămâie mut pe gura-ți,
Inaripată, sus, în vânt,
Plutească 'nvățătura-ți...

Și-așteaptă alte vremuri iar,
Mai bune, mai frumoase,
Ca din eternu-ți sanctuar
Să 'nvii din nou, Christoase!
CONST. N. SARRY

Pe aici nu se trece!

Inchinare

D-lui STELIAN POPESCU

Președintele LIGEI ANTIREVIZIONISTE

de CONST. N. SARRY

Zi 'nîai de Decembrie — zi sfântă și mare
Când mândru Românul croind noi hotare,
'Și-implântă sfîndardul și strigă cât zece
— PE-AICI NU SE TRECE!

Sunt veacuri de-atuncea... Traian Impăratul
Pe-aceste meleaguri și-aduse soldatul
Și dându-i o faclă și-un scut de aramă
I-a spus: — „Să iei seamă!

Tu ești santinelă pe 'ninsuri de leghe...
Să stai neadormită, zi-noapte, de veghe,
Să fii rânduială aci 'n al meu nume
Cât lumea-o fi lume!

Să fii sus făclia, să 'mprăștii lumină,
Aci unde noaptea cu ziua se 'mbină,
Aci la hotarul a două țărămuri,
Răscruce de drumuri.

Și-oricine cerca-va cândva să te-atace,
Să n-ai nici o teamă, că n'are ce-ți face.
Cădea vei păzindu-ți străbuna moșie?
Vor crește o mie!“

Și n-a fost zi-noapte, n-a fost săptămână,
Barbar să n'apară cu paloșu 'n mână,
Cu gând să strivească cu sete dușmană
Solla romană...

S'au scurs Hunii, Geșii, Vandalii, Avarii,
Gepizii și Goșii, Cumanii, Tătarii,
S-au scurs Pecenegii și-afâți alți sălbatici,
Perfizi și fanatici.

Ca valul, puhoiul trecea peste țară,
Ca valul și spuma mergea să dispară,
Dar postul de veghe sia locului, stîncă...
Și stă și-astăzi încă!

Fărâme din stîncă lua cu el valul,
Să umple cu ele câmpia și dealul,
Fărâme de suflet, trăind risipite
Și totuși unite.

Pe freamăt de frunze, pe șuer de vânturi,
Pe cursuri de ape, în plînsuri ori cânturi,
Vorbeau între ele fărâmele 'n plai
Acelaș scump grai.

Pe veci înțelese și 'n duh înfrățite,
Trecând peste doruri, dureri și ispite,
Un gând nutrind toate și-o grije, nu altă,
S'ajungă laolaltă.

S'ajungă copiii din nou lângă mamă,
Sub strașin' aceeași toți cei de o seamă;
Să plîngă alături, să rădă 'mpreună,
Să cânte pe-o strună.

Pe veci înțelese și în dui-mășie
Trecând peste doruri, dureri și ispite,
Un gând nutrind toate și-o grije, nu altă,
S'ajungă laolaltă.

S'ajungă copiii din nou lângă mamă,
Sub strașin' aceeași toți cei de o seamă;
Să plângă alături, să rădă 'mpreună,
Să cânte pe-o strună.

Și prima, Dobrogea veni să se-anine
De poala iubită a mamei latine.
Dobrogea lui Mircea, Dobrogea română
A dat întâi, mână.

Urmă Basarabia și-apoi Bucovina
Venir' amândouă să 'ngroașe tulpina.
Și 'n fine Banatul și Ardealul, ca frații,
Săriră Carpații.

Solia Traiană complet refăcută,
Azi postul de veghe e o 'ntreagă redută!
Dușmani și prieteni să simtă, să știe
De-această solie.

Solie de pace, de crez și cultură...
Dar așteptă aceia, ce-o 'mproșcă cu ură,
Că facla de veghe devine pe loc.
O țeapă de foc!

Și soarta ce-avut-a pe vremuri barbarul,
Ce-a vrut să ne 'ncalce și șteargă hotarul,
Avea-vor și dânșii, prin sulji de cetini.
Dușmani și... prietini!

Zi 'ntâi de Decembre, zi sfântă și mare...
Să sune trompeții, să cânte fanfare!
Un glas să formeze, un glas cât și zece:
—PE-AICI NU SE TRECE!

CONST. N. SARRY

Pactului Balcanic

Odă rostită de d. CONST. N. SARRY, cu prilejul manifestației organizate de Soc. Demobilizaților de război din Constanța, în ziua de Duminică 25 Februarie 1934

Din Bihor până 'n Egee, din Ankara la Belgrad —
Câmp până mai eri de sfadă, vad de scâncet, vad de iad —
De sub lespezi de morminte, de sub ziduri de cetate,
De sub colb de pravili sfiate și din turle crenelate,
Se înalță azi un cântec în spre bolțile cerești. .

Este Imnul ce l ridică mi de glasuri omenești !
Imn de slavă închinată întru cei din înălțime.
Imn de bună învoire, jos, din trudnica mulțime.
Imn de pace și tertare între frați, ajunși dușmani.
Imn cântat de Christ divinul, acum două mi de ani. .

* * *

De odată, ca prin farmec, patru țefere popoare —
Despărțite de uri șterse și de pământești hotare —
Peste gențile rele, peste șfort de intriganți,
Și au întins frățește mâna, depărtând pe sycofanți. .

Azi, — Carpatul și Balcanul nu-și mai stau dușmani în față. .
Coasta de argint surâde. . Cornul de-aur se răsfată. .
Ellispontul își deschide brațe ospitaliere,
Dând în lături și aievea secularele-i bartere.
Renăscut Icar se 'ndreaptă din Caneea spre Olimp,
Pe arhi azi ceruite de meșteșugarul Timp. .
Re'nviați Argonauții, ca și magicul balaur,
În spre Tomi își iau drumul, după „lâna cea de aur“. .
Sus, în vechiul Sigi-tunum, Bégradul lui Alexandru,]
Mohamed cu Hunlade se îmbrățișază tandru. .
Timișoara și Akjermanul își surâd din depărtare. .
Alba-Iulia zâmbește peste Munți și peste Mare. .
Iar în Istambul, vestitul, prin dumnezeescul d..h,
Crucea și cu Semiluna se sărută în vâzdah,
Sub cupola Sfintei Sofii, care, 'ntr'un divin flor,
Re'ncarnată stă, privește și nu și crede ochilor !

* * *

„Utopii“ ! „Povești“ ! — Vor spune scepticii și bârfitorii. .
— Nu vă potriviți cu dânșii ! N'ascultați croncânitorii !
Aruncați vă privirea ici, pe-ale Dobrogei platuri. .
Câte seminții și neamuri nu-și duc tralul în alaiuri. —
Impăcate, înfrățite, fiecare bun stăpân.
Sub dreptatea și sub scutul Tricolorului Român ?..

Spuneți voi, cei de altă limbă ; spuneți, voi, cei de-altă seamă,
Dacă Țara Românească nu v'a fost o bună mamă !. .

Bună mamă cu copiii — generoasa Românie
A știut și cu vecinii soră bună Ea să fie !

Mohamed cu Huntade se îmbrățișază tandru...
Timișoara și Akjermanul își surâd din depărtare...
Alba-lulia zâmbește peste Munți și peste Mare...
Iar în Istambul, vestitul, prin dumnezeescul d.a.h,
Crucea și cu Semiluna se sărută în văzduh,
Sub cupola Sfintei Sofii, care, 'ntr'un divin fior,
Re'ncarnată stă, privește și nu și crede ochilor!

* * *

„Utopii“! „Povești“! — Vor spune scepticii și bârfitorii...
— Nu vă potriviți cu dânșii! N'ascultați croncănitarii!
Aruncați vă privirea lei, pe-ale Dobrogei platuri...
Câte seminții și neamuri nu-și duc traiful în alaiuri, —
Impăcate, înfrățite, fiecare bun stăpân,
Sub dreptatea și sub scutul Tricolorului Român?..

Spuneți voi, cei de altă limbă; spuneți, voi, cei de-altă seamă,
Dacă Țara Românească nu v'a fost o bună mamă!..

Bună mamă cu copii — generoasa Românie
A știut și cu vecinii soră bună Ea să fie!
Un întreg trecut stă martor: Neam, popor, nu-i în Balcani,
Pentru a cărui mântuire în răstimp de ani și ani,
România — suflet de aur — să-nu și fi depus tributul,
Infruntând perfida Viena, lataganele și Cnutul!

Eri, ocrotitoare-a Crucii, păvăză a Libertății,
Symbol al Frățietății și chează a Dreptății,
România-i azi sortită — un vechiu vis a lui Traian —
Să devină Sol al Păcii în Sud Estul European!

* * *

Astăzi deci, când din îndemnul tot aceluiași bun geniu,
S a pus capăt unor lupte vechi de aproape un mileniu...
Azi, când sângele atâtor sfinți martiri și dârji eroi
Pune stavilă euminte ne'nțelesului război...
Azi, când Porumbelul Păcii a legat în biblic zbor
Acropolea cu Carpații și Balcanul de Bosfor...
Astăzi, voi, frați și prieteni, Dobrogeni de toată teapă,
De-orice sânge, de-orice lege, un pământ azi toți și-o apă,
Astăzi, voi, asceți ai Păcii, roși de aceeași suferință,
Mână dați unii cu alții, cu iubire, cu credință —
Ș'nvârțiți cu 'nsuflețire hora mândră a frăției
Pe-acest sfânt pământ al Păcii.. Pe pământul României!

* Am socotit necesar și nemerit să reproducem aceste versuri, cu pri-
lejul Conferinței statelor balcanice întrunită deunăzi în București.

SCRISOARE

Lui SCARLAT VĂRNAV

Pe-o grindă din baraca noastră, o rândunică sficoasă
 își construise, biata, cuibul, o tehnică misticioasă.
 Aci, scoțându-și pușorii - cinci pui golași, plâpâzi, de-o seamă, -
 îi îngrijea cu drag și răvnă, așa cum îngrijește-o mamă.
 Dar iată că într-o zi un meșter, venit să dreagă învelişul,
 lucrând neabăgător de seamă și dând cu tesla, cu tășul,
 A sdrcnclnat așa de tare și culbușorul păsăricii,
 încât căzura jos pe paturi, toți pușorii rândunicii.
 Captivii, martori la spectacol, toți cu durere de părinte,
 în grabă, care mai de care, s'au repezit s'o ia 'năfate,
 Ca să așeze iarăși puii în cuibul părintesc și moale,
 În timp ce mama disperată tot cripind dădea târcoale...
 Decât, zădarnică cu totul a fost întrebare această strudă:
 Toți cinci golașii, cu făptură și 'ntripire încă crudă,
 Mortal loviți în prăbușire n'au mai putut să-și ție viața
 Și, unul după altul, blefii, învetețiți și reci ca ghiafa,
 Au fost imprăștiiați pe scânduri, dintr'un instinct de conservare.
 De-aceiași mamă sfășiată, de-aceiași mamă iubitoare.
 Iar când și ultimul din pușori fu aruncat -- tribut spre glie --
 Lăsându-și cuibul 'n părăsire, plecă și ea, să nu mai vie...

Nu știu de ce, de luni de zile, de când într'ună se dăscală
 C'n noastră Dobrogea să fie de România desfăcută,
 Nu știu de ce, zic, gându-mi țugu mereu și 'n focce clipită, -
 L'această jaloică 'ntâmplare cu pasarea neocrocită, -
 Și iarăși nu pot să-mi dau seama de ce, mai mult ca orișicând,
 Spre Dumneavoastră azi se 'ndreaptă întreg îndureratu-mi gând,
 Spre Dumneavoastră, care, talie, ca un adevărat bun geniu,
 Deasupra' aceluia colț de țară vechiașă mai bine d'un deceniu.

Acela, care cărmuiește destinele universale,
 Tor El, în voia Lui supremă și suverană 'n ale sale,
 A rânduit să iau lilița pe platul Dobrogei în clipă,
 Când România, ca mai mare, îi oferea întins aripa.
 Din povestirile lui tata, - raiă ce îndurase multe
 În timpul stăpânirii turce, necruțătoare și înclute -

Mă deprinsesem de mic încă s'aștept dela domnia nouă
 Atât cât cere ori așteapta și floricea dela rouă, -
 Iar ca și mine toți copiii, toți port-altoii viitori,
 Meași să facă să 'ncolțească nout muguri, alt rod și-alte flori,
 Sorții ca să preschimbă solul și atmosfera din Dobrogea,
 Să facă să răsune Doina în locul jăinicului Hogea, -
 Da, toate nouile vârstare, întregul șir de generații,
 Chemate la o nouă viață, de puiul florii și nou pulsatii,
 Ne-am adaptat l'aceiași sevă, la tot aceleiași tulpine -
 Tulpină mândră între mândre și 'mpărțeașă între regine, -
 Ne-am adaptat setoși și laconi, cu 'nsuflețirea care 'mbie.
 Când ai de 'mplinit pe lume ne'ntaturabila solite.

Și nu ne-a făgădat instinctul: Bunt dascăli, sclavi ai datoriei,
 Ne desvoltară 'nceț și neteț tot orizontul României, -
 Un orizont ce circumscrie o țară, adevărat tezaur,
 Al carei viitor prin vocuri s'au scris cu litere de aur!
 Sub bolta cerului acesta mângă, senin și plin de vrajă,
 Sub ochiul unui rege mare, deșteptă, neclintită straja,
 În vorba și dreptatea carui, l'crezătorii ca 'n anții zci,
 S'lituim să 'becăm, prin țarmă, tot raul sbirilor pigmei, -
 Sub sentul și sub cărmuirea aceluia rege bun și sfânt,
 Dobrogea și cu România de ruit: o apă-s și-un pământ.
 Iar Podul care peste Istru azi leagă cele două maluri,
 Nu împreună numai lutul ci 'ntreține idealuri!
 Pământul - leagăn al punții, ori cripta de-osăminte scumpe -
 Și sufletul - ce leagă inimii, ori acte și tradiții rumpse, -
 Pământ și suflet, deavălmă, oț ce respire și rodește
 Atomi și fibre în Dobrogea ori simț și-aspiră românește!
 Mici și sporadice abateri nu pot ca să formeze lege:
 Ele sunt biblica neghină, din care Timpul va alege!
 Întraga Țară, dela Munte și până 'n Marea cea albastră,
 Cu toate ale ei cusururi, noi o iubim - căci e și-a noastră!
 Deasupra patimilor stearpe și-a zălănelor treburințe,
 Noi punem țelul ce 'nsunază: neazuri, doriri și credințe...

Abla întrați în nouă viață, abla înfripiați în rost,
 Abla zidită noua casă pe veduții nostru adăpost,
 Napraznic isbucnește, iată, război pe viață și pe moarte,
 La care și dobrogeenimea a trebuit să fie parte.
 În timp ce, însă, toți dăvâlmă, amestecați în lupșă, 'n foc,
 Eram purtați ca niște turme din tren în tren, din loc în loc,
 Când în spre Munte când spre Mare, lipșiți de orișice indiciu,
 Când ca armata de rezervă, când ca ostași de sacrificiu, -

Sărmana țărăsoara noastră, ca și-o colonizată oază,
 Era lăsată prin tratate vecinului Muscal spre pază.
 Ce s'a 'ntâmplat? o știu cu toții: Femeile, copiii noștri,
 Din prima zi a înclăcării, barjocura atâtor mângri,
 Bătrâni, bătrâne, 'ntregi familii, lăsându-și vatra părăsită,
 Înghemuți, porțiți în șlepurii și duși în steapa moscovită,
 Casuțele, avutul nostru, prădat și ars de mâini baine
 Și, în sfârșit, întreg ogorul căzut sub stăpâniri străine.
 Vai, în sfârșit, chiar, Rege Carol, mi-nchiperii, iată j'i-ai ascuns,
 Ca să nu vezi Dobrogea-ți scumpă la ce rătă a ajuns,
 Să nu vezi „Piatra nestimată depe Coroana Ta Regală“
 Cum servă de țară, Mărite, în cumpăna orientala
 Și cum copiii-ți, Dobrogeeni, lipsiți de tata și de sfat,
 Ca un obiect de târguială sunt scoși, azi, la Sultan-Mezat!

Dar nu ne-ajunge jalea noastră, de-a ști atâția frați dați Morții,
 Nu ne ajunge nici dezastrul, ce ne-a pașit pe pragul porții
 Și nu-i deslăluă nici rușinea de-a ne vedea pașii ca 'n stână
 De oameni, cărora noi arma le-am dat-o nu de ruit în mână, -
 Ca și când n'ar ajunge-nată ruina, sânge și-umilire,
 Ci merge vorba ca să trecem și sub o altă stăpânire!...

De m'o 'ntreba într'o zi copilul, în dulcea vorbă românească,
 În care el deschise ochii și-a fost deprins s'o prețuiaască,
 De m'o 'ntreba rășit și simplu - așa cum însuși sincer cere -
 Cum am putut vreodată ajunge într'o atare decădere?...
 Nu știu deloc ce l-ași răspunde, nu știu pe cine aș da vina,
 Ca să justifice degradarea, prostia, jalea și ruina!

De-aceia, oră după oră, cu cât mă adănesc în gândari,
 Cu cât eu cat în delirarea acestor potrivite rânduri,
 Ca să găsesc diversione dela durerea negrăită
 De-a mă vedea la vârsta asta, robii, pazii ca și o viti, -
 Dela durerea fără seamăn de-a mă vedea amenințat,
 Să-mi nut în altă parte cuibul și cu 'ntreg roșul sdrcnclnat,
 Silit să părăsesc deapurci, pe mâini străine și rebele,
 Pământul cu cenușa tatii și loagănuț prunciei mele, -
 Legate de atâtea lacrimi și tot de-atâtea bucurii,
 De-atâtea jertfe și speranțe, în piept și 'n mințea-mi încă vie, -
 Cu-atâtea inim revine 'n minute, în forme tot mai mult funeste,
 Adevărate, instructive, a rândunecilor poveste.

CONST. N. SARRY

Mina Pernic, 29 Ianuarie, 1917

Louise D. Sarry, soție, Eduard, Stanley cu Katty și copii, Nicu cu Mony cu copii, Hariclia, Alexandru cu Stella, Chrisante, Constantin, George și Emma, fii, fiice, nurori și nepoți; Constantin N. Sarry cu Tereza și Scarlat; Emilia S. Sarry cu Nicu, Crisantema și George Pappa, Socrate N. Sarry cu Stela, Callopi și Alex. Theodory cu Constantin, frați, surori, cumnați, cumnate și nepoți; familiile Teodosie D. Sarry, Constantin D. Sarry, Alexandru Sarry și celelalte familii înrudite, au durerea de a anunța încetarea din viață a prea scumpului lor

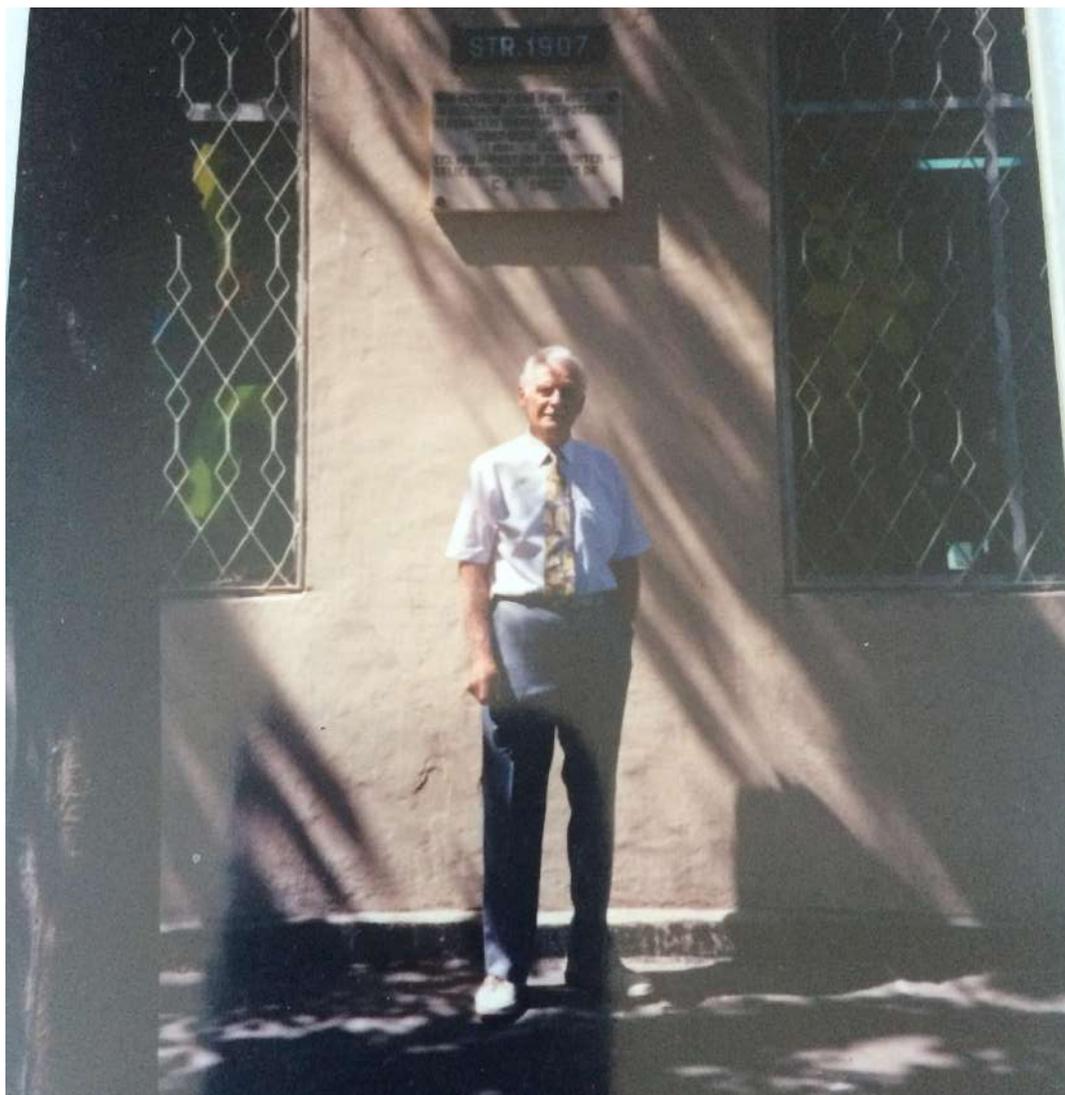
DUMITRU N. SARRY

încetat din viață în vârstă de 65 de ani, în gara Fetești, în ziua de 27 Noembrie 1946 și înhumat în com. Mihai Viteazu din jud. Ialomița.

PARASTASUL

de opt zile, pentru odihna sufletului defunctului, urmând a se sluji în ziua de Duminică 8 Decemb. a. c. în biserica Sf. Gheorghe din Constanța, toate rudele, prietenii și cunoscuții, sunt rugați a lua parte.

Dobrogea Juna 1986 & now

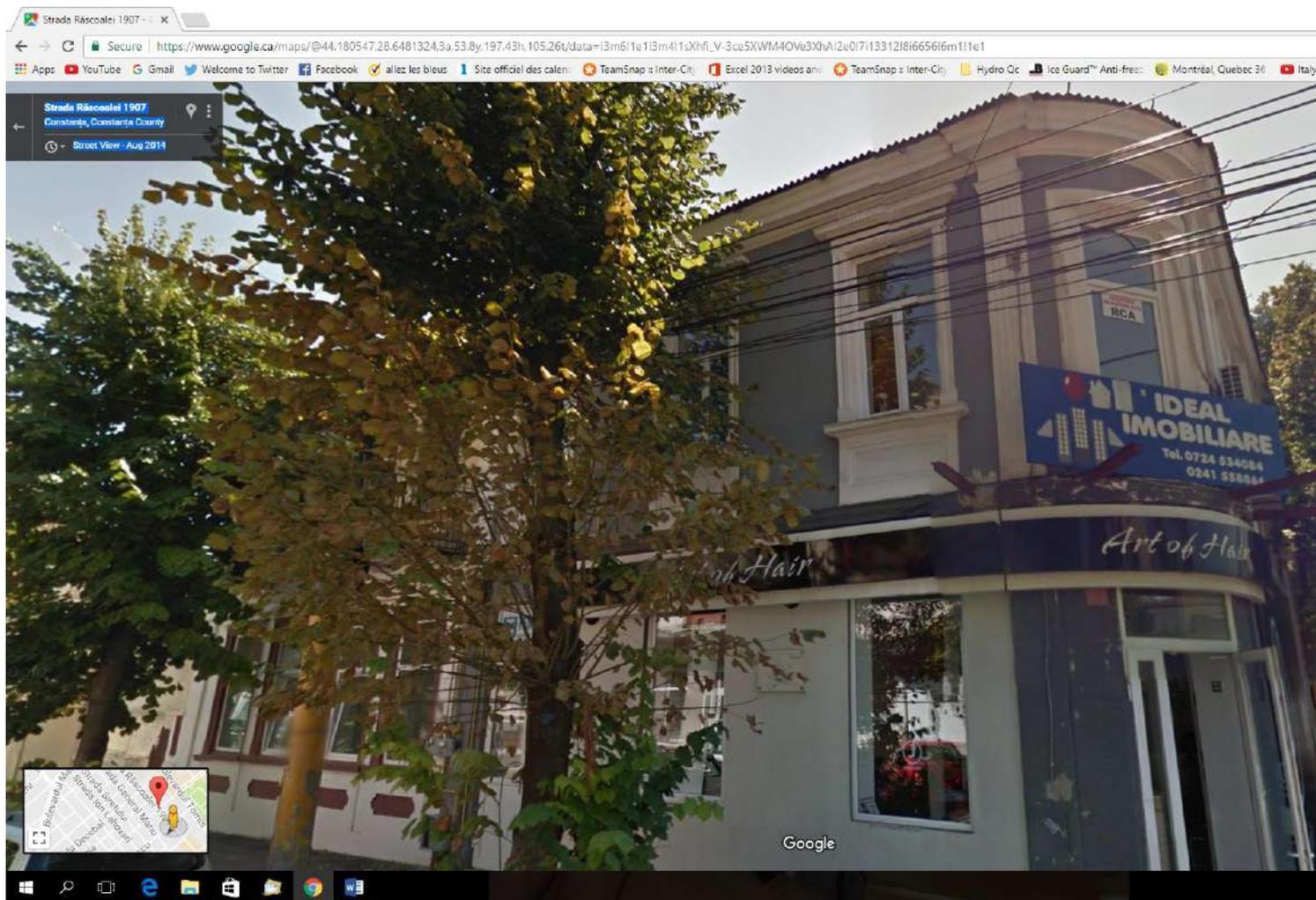
George Sarry in 1986 stand in fata cladirii unde a fost montata placuta in care se aminteste ca in aceasta cladiere de pe strada Rascoalei nr 27 din Constanta a functionat ziarul Dobrogea Juna.

Placa de pe cladirea din strada Rascoala din 1907 nr 27 din Constanta

Fotografie cu cladirea in 1986

Imagine găsită pe Hărți Google astăzi! Placa situată între cele două ferestre este abia vizibilă.. Clădirea adaposteste acum un salon de coafură. Adresa Dobrogei June e enumerată într-o carte de telefon din 1924.Acolo era trecuta adresa Scarlat Varnav nr 23 (numita după un prieten al lui Constantin N. Sarry). George Sarry sa născut pe Scarlat Varnav nr 27 –astazi str Rascoalei din 1907, în aceeași clădire unde isi avea sediul ziarul Dobrogea Juna.

3 int.	Cernavodă	
1	Cogealac	
114	3	Cornatas A., cereale Costachi Negri 29
21	2	Costas I., cereale Lascar Catargiu 17
94	3	Chirișescu C. Piatră B-dul Ferdinand
119	2	Consulatul american Marcu Aurel 5
111	1	Constantinescu Al., avocat Str. Eminescu 5
38	3	Centrala Cooperativelor General Manu 69
42	3	Dacia, ziar Traian 22
60	3	Dalla Sterie en-gros Traian 27
—		Dalidakis frați, coloniale Bulev. Ferdinand
69	3	Danielopol frați, coloniale
20	2	Demetriadis Hagi Balios "Roșiorilor 2"
34	1	Dessalermo Nico, ag. de yap. Sturza 41
42	2	Depozitul Armasari Anadalchioi
50	1	Dumitrescu C. cass Cantacuzino 18
88	2	Dumitriu Gh., președ. soc. O. O. R.
49	1	Direcția serv. poduri și șosele Cantacuzino 18
99	2	Diriginte oficiu, cassa I. Bănescu 12
20	1	"biurou
3	1	Divizia de mare Mircea Reg. 74
71	2	Divizia 9-a
81	1	Dreifus, cereale Remus Opreanu
46	3	Dobias, avocat Tomis 17
28	2	Dobrescu Paul, avocat Sturza 37
67	2	Dobrogea Jună, ziar Scarlat Vârnav 23
—		Deirmendjian Bogos Traian 7
50	2	Embericos Luludis Lascar Catargiu 28
45	2	Ermidi Hroni Carol 4
119	3	Episcopia
39	3	Fabrica Tomis Produselor 53
70	3	Fabrica de produse chimice Tomis 6
59	3	Fabrica de sticlărie Șoseaua Mungaliei
22	1	Farul Tuzla
16	1	Federala Băncilor Populare Bulev. Carp.
39	3	Federala cooperativelor Sătești Stefan cel Mare 48

Cartea de telefon a Constanței din anul 1924. Cosmopolitul oraș-port avea abonați de toate națiile